

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoCsp/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119206013
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3119206013.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Radoslava Svitana, PhD., a sudkyň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Viery Škultétyovej v spore žalobcu: E. K. F., K. so sídlom Q. V. XX, F., B. XX XXX XXX, zastúpeného K. L. C.. G. L., E., so sídlom H. F. XXX/XX, Q., B. XX XXX XXX, proti žalovanému: B.. M. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, F., o zaplatenie 40,80 eur s príslušenstvom na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 12Csp/52/2019-58 zo dňa 13. januára 2021 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á** proti žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 40,80 eur s 5-percentným ročným úrokom z omeškania od 06.12.2018 do zaplatenia a sumu 1,25 eur, všetko do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku, ako aj povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % k rukám jeho právneho zástupcu. Rozhodnutie zdôvodnil tým, že žalobca dňa 17.9.2018 zabezpečoval prepravu za osobitných podmienok v rámci Európskeho týždňa mobility zadarmo po preukázaní sa určitým dokladom. Žalovaný tvrdil, že v predchádzajúcich rokoch tejto akcie stačilo preukázať sa vodičským preukazom. Žalobca predloženými listinami preukázal, že podmienkou poskytnutia bezplatnej dopravy v rámci Európskeho týždňa mobility v roku 2018 bolo preukázanie sa technickým preukazom, čo bolo aj oznámené na jeho webovej stránke a na letákoch v autobusoch a klientských kanceláriách. Na letáku, predloženom žalobcom k tejto akcii je veľkými písmenami uvedené: „CESTUJ BEZPLATNE S TECHNICKÝM PREUKAZOM“ a okrem iných informácií je tam prefotený technický preukaz. Žalovaný cestoval dňa 17.09.2018 bez platného cestovného lístka a bez svojho technického preukazu, slúžiaceho na splnenie podmienok bezplatnej prepravy počas Európskeho týždňa mobility. Okresné riaditeľstvo PZ v F. v písomnej správe zo dňa 30.12.2019 súdu oznámil, že žalovaný nie je vlastníkom žiadneho motorového vozidla. Právne súd prvej inštancie posúdil vec podľa ustanovení § 760, § 772 Občianskeho zákonníka, § 14 ods. 2, § 17 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave a podľa čl. I., II. a XV. Tarify mestskej hromadnej dopravy v Trenčíne platnej od 1.1.2018, podľa ktorých cestujúci, ktorý sa na vyzvanie oprávnenej osoby nemôže preukázať platným cestovným lístkom, je povinný zaplatiť dopravcovi základné cestovné a úhradu 40,- eur do 30 dní od zistenia porušenia prepravných predpisov revízorom, pričom cena základného jednorazového cestovného lístka kúpeného v hotovosti u vodiča bola 0,80 eur. Žalovaný nemohol kontrolórovi pri kontrole dňa 17.9.2018 a ani dodatočne predložiť svoj technický preukaz k motorovému vozidlu, pretože nevlastnil žiadne vozidlo. Počas cestovania v MHD žalobcu si teda žalovaný nesplnil povinnosť preukázať sa platným cestovným lístkom alebo svojim technickým preukazom, za čo je podľa vyššie citovaných ustanovení povinný zaplatiť okrem základného cestovného 0,80 eur aj sankciu vo

výške 40,- eur. Žalobca zaslal žalovanému doporučené predžalobnú výzvu. Podľa poštového podacieho hárku bola výzva podaná na poštu dňa 18.10.2018 a žalobca za túto službu pošty zaplatil sumu 1,25 eur. Žalobca požadoval náhradu tejto sumy a súd prvej inštancie mu ju priznal podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Súd tiež priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka od žalobcom požadovaného dátumu 6.12.2018, keďže nárok na sankciu mal žalobca po uplynutí 30-dňovej lehoty na zaplatenie podľa vyššie uvedenej tarify. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému.

2. Proti uvedenému rozsudku podal včas odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil alebo ho zmenil tak, že žalobu zamietne. Odvolanie zdôvodnil tým, že mu súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnil procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd tým, že vo veci nenariadil pojednávanie, nevykonal dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené. Ďalej žalobca uviedol, že sa revízorom preukázal platným vodičským preukazom, nakoľko v minulosti v rámci podobnej akcie to bolo postačujúce. Nemal informáciu o tom, že žalobca v roku 2018 požaduje technický preukaz. Keď ho na to revízori upozornili, chcel si platnou prepravnou kartou označiť cestovné resp. predložiť technický preukaz, avšak to mu nebolo umožnené a zamestnanci žalobcu ho začali v plnom autobuse šikanovať ako „čierneho cestujúceho“. Nakoľko ich správanie nebolo podľa neho korektné, odmietol im predložiť svoj občiansky preukaz a technický preukaz, ktorý mal pri sebe. Legitimoval sa až privolaným príslušníkom polície. Súd prvej inštancie ho vyzval, aby na pojednávaní 24.2.2020 resp. 25.3.2020 predložil originál technického preukazu. Vzhľadom k tomu, že súd obidve pojednávania zrušil z dôvodu zamedzenia šírenia ochorenia koronavírusu, vykonanie tohto dôkazu mu fakticky znemožnil. Podľa žalovaného je úplne nenáležitá predložená správa Okresného riaditeľstva PZ v F., že žalovaný nie je vlastníkom žiadneho motorového vozidla, keďže on v tom čase používal dve vozidlá (a disponoval technickými preukazmi): služobné vozidlo a vozidlo svojho otca, ktoré používa dodnes. Podmienkou prepravy v rámci Európskeho týždňa mobility bolo len predloženie technického preukazu, nie predloženie technického preukazu od vlastného auta. Zároveň žalovaný uviedol, že jediným zdrojom jeho príjmu je dôchodok a zaplatenie súm podľa napadnutého rozsudku by spôsobilo veľké problémy v jeho „cash flow“ a udržaní minimálnej životnej úrovne.

3. Žalobca k odvolaniu žalovaného uviedol, že napriek tomu, že išlo o drobný spor a o vec jednoduchého právneho posúdenia, súd prvej inštancie nariadil pojednávanie na deň 24.2.2019, ktorého sa žalovaný nezúčastnil a toto bolo odročené na jeho žiadosť. Žalobca zdôraznil, že žalovaný až v odvolaní používa argumentáciu, že sa chcel revízorom preukázať technickým preukazom a toto mu nebolo umožnené. V odpore voči platobnému rozkazu túto argumentáciu nepoužil. Žalovaný v prvostupňovom konaní nerozporoval, že sa v čase kontroly nepreukázal technickým preukazom a ani platným cestovným lístkom, a tvrdenie o neumožnení preukázať sa technickým preukazom použil až v odvolaní. Je ťažko uveriteľné, že by mu revízori neumožnili preukázať sa technickým preukazom, pokiaľ by v danom čase ním skutočne disponoval. Podľa názoru žalobcu neobstojí tvrdenie žalovaného, že nebol riadne informovaný o podmienkach prepravy v rámci Európskeho týždňa mobility v roku 2018. V zmysle článku IV Prepravného poriadku MHD je každý cestujúci povinný oboznámiť sa pred začatím prepravy s podmienkami prepravy a tieto dodržiavať. Žalobca svoju zákonnú povinnosť zverejniť podmienky prepravy riadne splnil. To, že svoju povinnosť oboznámiť sa s podmienkami prepravy žalovaný nesplnil, hoci k tomu objektívne možnosť mal (mohol sa s nimi oboznámiť v kanceláriách predpredaja, na zastávke, v každom dopravnom prostriedku MHD, ako i na internete - webovom sídle žalobcu), nemôže byť pripisovaná na ťarchu žalobcu. Podmienky bezplatnej prepravy v rámci Európskeho týždňa mobility boli určené objednávateľom prepravy Mestom F.. Žalobca upozornil, že žalovaný netvrdí, že o podmienkach prepravy bol informovaný nesprávne alebo že mu boli informácie o preprave nedostupné, že nie sú zverejnené a pod., len jednoducho účelovo tvrdil, že o podmienkach prepravy nevedel.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na základe včas podaného odvolania žalovaného preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. K námietke nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že v danej veci boli splnené predpoklady pre rozhodnutie súdu prvej inštancie bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b) CSP, keďže skutkové tvrdenia žalovaného, že nevedel o povinnosti preukázať sa technickým preukazom a že v minulosti pri podobných akciách žalobcu postačoval vodičský preukaz, neodporovali tvrdeniam žalobcu, že v roku 2018 bolo podmienkou bezplatnej prepravy v rámci týždňa mobility preukázanie sa technickým preukazom, čo žalovaný neurobil. Nešlo teda o sporné skutkové tvrdenia, ale len o právne posúdenie veci.

6. Pokiaľ žalovaný namietal, že mu súd neumožnil predložiť technický preukaz k motorovému vozidlu, ktoré má k dispozícii (aj keď nejde o jeho vlastné vozidlo), odvolací súd uvádza, že podmienkou bezplatnej prepravy v rámci Európskeho týždňa mobility v roku 2018 bolo preukázanie sa osvedčením o evidencii vozidla (tzv. technickým preukazom) pri kontrole cestovných lístkov. Aj v letáku, ktorý predložil žalobca a ktorý bol podľa vyjadrenia žalobcu (žalovaným nespochybného) k dispozícii na zastávkach MHD i v autobusoch, bolo výslovne uvedené, že cestujúci, ktorí „sa preukážu malým (originálnym) technickým preukazom“ budú prepravovaní bezplatne, pričom súčasne tam bolo uvedené, že „pri prepravnej kontrole cestovných lístkov sa cestujúci preukáže platným technickým preukazom“. Je teda zrejmé, že podmienkou bezplatnej prepravy bolo preukázanie sa technickým preukazom v čase prepravy, pri prepravnej kontrole, nie až dodatočne. Predloženie technického preukazu až v súdnom spore by teda podľa názoru odvolacieho súdu nenapĺňalo podmienky bezplatnej prepravy.

7. Je tiež potrebné uviesť, že skutkové tvrdenia žalovaného v konaní pred súdom prvej inštancie a v odvolacom konaní si odporovali. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaný uviedol, že keď ho revízori upozornili na to, že v roku 2018 nepostačuje vodičský preukaz a vyžaduje sa technický preukaz, „chcel som si platnou prepravnou kartou označiť cestovné, avšak to mi nebolo umožnené“. V odvolaní už uviedol: „chcel som si platnou prepravnou kartou označiť cestovné resp. predložiť technický preukaz, avšak to mi nebolo umožnené“. Okrem toho v samotnom odvolaní žalovaný nižšie uvádza: „Nakoľko ich správanie nebolo podľa môjho názoru korektné a z ich strany zbytočne vyhrotené, odmietol som im predložiť svoj občiansky preukaz a technický preukaz, ktorý som mal pri sebe.“ Žalovaný teda v tom istom odvolaní najprv tvrdí, že chcel predložiť technický preukaz, ale nebolo mu to umožnené, a vzápätí uvádza, že odmietol predložiť technický preukaz. V každom prípade však tvrdenie o tom, že chcel predložiť technický preukaz, je novotou v odvolacom konaní, pričom žalovaný nevysvetlil, prečo toto tvrdenie nemohol uviesť už v konaní pred súdom prvej inštancie, preto odvolací súd na toto tvrdenie podľa § 366 CSP nemohol prihliadať.

8. K tvrdeniu, že zaplatenie súm podľa napadnutého rozsudku by spôsobilo veľké problémy v jeho „cash flow“ a udržaní minimálnej životnej úrovne, žalovaný nepredložil žiadne dôkazy, ani skutkové tvrdenia (neuviedol ani to, v akej výške poberá dôchodok). Odvolací súd však poznamenáva, že súd prvej inštancie stanovil neštandardnú trojmesačnú lehotu na plnenie (podľa § 232 ods. 3 CSP je zákonná lehotá na plnenie tri dni od právoplatnosti rozsudku). Dal tak žalovanému možnosť počas troch mesiacov si postupne pripravovať finančné prostriedky na zaplatenie súdom priznaného plnenia, ktoré aj s úrokom z omeškania neprevyšuje 50 eur.

9. Odvolací súd nad rámec vyššie uvedeného poznamenáva, že postup žalobcu sa javí ako popretie účelu týždňa mobility (bezplatná MHD v rámci týždňa mobility má ľudí prilákať, aby si zvykli cestovať hromadnou, a nie individuálnou dopravou, pričom negatívna skúsenosť s revízormi a bazírovanie na podmienkach, ktoré sa každý rok menia, môže ľudí skôr odrádzať), avšak z právneho hľadiska žalobca postupoval v súlade so zákonom, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie nemožno označiť za vecne nesprávne. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

10. Žalovaný (odvolateľ) nebol v odvolacom konaní úspešný a naopak úspešný bol žalobca, preto odvolací súd v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP priznal žalobcovi proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania, rovnako ako o výške náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie, rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

11. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).